

Procedura zobowiązania do leczenia odwykowego

Procedurę zobowiązania do leczenia odwykowego wdraża się wobec niektórych osób uzależnionych od alkoholu (osoby, które w związku z nadużywaniem alkoholu powodują rozkład życia rodzinnego, demoralizację nieletnich, systematycznie zakłócają spokój lub porządek publiczny).

Procedurę tę można uruchomić poprzez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Hyżnem poprzez złożenie wniosku z opisem niepokojącej sytuacji w rodzinie, w związku z nadużywaniem alkoholu przez jednego z jej członków. Komisja zaprasza na rozmowę wnioskodawcę i osobę nadużywającą alkoholu i motywuje ją do kontaktu z placówką odwykową oraz podjęcia leczenia. Jeżeli osoba zgłoszona nie decyduje się na kontakt z placówką odwykową, Komisja lub prokurator kieruje sprawę do Sądu Rodzinnego, który w oparciu o materiał dowodowy i opinię 2 biegłych zobowiązuje osobę uzależnioną do leczenia odwykowego. Postanowienie jest wykonywalne przez 2 lata od czasu jego wydania. Sąd w postanowieniu wskazuje czy ma to być leczenie stacjonarne, czy ambulatoryjne oraz czy nad wykonaniem postanowienia ma czuwać kurator sądowy.

Postanowienie o zobowiązaniu do leczenia odwykowego zapada w trybie nieprocesowym (art. 26 ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi) i nie nosi charakteru wyroku sądowego „sankcji karnej”. To znaczy, że w sprawie leczenia odwykowego, mimo zobowiązania, nie można zastosować prawnie żadnej kary (np. kary pozbawienia wolności). Funkcja społeczna instytucji zobowiązania do leczenia jest funkcją polegającą na instytucjonalnym motywowaniu do podjęcia terapii odwykowej. Zobowiązanie nie ma charakteru przymusu w sensie przymusu prawnego " nie ma możliwości prawnych ani organizacyjnych zatrzymania zobowiązanego w zakładzie leczniczym wbrew jego woli.

Podstawowym celem terapii uzależnienia od alkoholu jest uzyskanie poprawy zdrowia pacjenta. Oczekiwany efektem terapii uzależnienia od alkoholu jest trwale zatrzymanie spożywania alkoholu, uzyskanie świadomości choroby, uzyskanie wglądu w mechanizmy choroby, dzięki któremu może on nauczyć się unikania powrotu do picia w przyszłości.

Celem pobytu w zakładzie odwykowym nie jest izolacja od otoczenia społecznego.

Wdrożenie procedury zobowiązania do leczenia odwykowego **NIE ROZWIĄDUJE PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE.**

Osoby uzależnione od alkoholu ponoszą odpowiedzialność za swoje, niezgodne z prawem, postępowanie.

Warto pamiętać, że leczenie odwykowe nie rozwiązuje problemu przemocy w rodzinie. Ponieważ zobowiązanie do leczenia nie ma charakteru przymusu, osoba uzależniona często odmawia pozostania w placówce leczenia odwykowego i cały wysiłek rodziny i zaangażowanych instytucji, w efekcie, nic nie zmienia: osoba uzależniona pije i stosuje nadal przemoc.

W wielu wypadkach poważnym czynnikiem motywującym do podjęcia terapii związanej z przerwaniem stosowania przemocy jest wyrok sądowy (w sprawie karnej) w zawieszeniu. Daje to możliwości nacisku kuratorowi, aby jego podopieczny podjął terapię dla osób stosujących przemoc. Groźba wystąpienia do sądu o odwieszenia wyroku jest sankcją, której sprawcy przemocy, w większości wypadków, wolą uniknąć.